

Seninle Gülmek İstiyorum

– keskin2011 · 18 Şubat 2017

Gelişin gibi gidişinde sessizce oldu
Ağlamaktan bitap düştü gözlerim
Alışmak ne zormuş sensizliğe
Mesafeler girdi araya
Elim ayağım bağlandı
Tabip derman olmaz yarama
Seni kalbime gömmek ölümden de betermiş .

Hani nerde dost bildiklerim
Tok açın halinden anlamaz ki
Yarınlarımı sana adamıştım sevgili
Şimdi
Gözyaşları içinde unutmaya çalışıyorum seni .

Tam alışmıştım sana
Yüreğime vurdun habersizce hançeri
Aramızdaki bağları kopardın
Her sabah güne senle başlamak
Alışkanlık olmuştu bende
Güneşim ayım mehtabım sendin
Şimdi yaralı bir kuş gibi
Nasıl nefes alacağım sensiz .

Sen ve ben
Ayrı dünyaların insanı iki yabancıyız
Gözlerimizin rengi bile farklı
Aynı pencereden bakamadık bir türlü
Sonbahar ertesindeki kışı yaşıyoruz
Bir beklentimiz kalmadı gelecekten
Papatya falları aldatmasın seni
Kimin daha çok sevdiğini
Bilemezsin inan ki .

Sende hayatı kendine zindan ettin mi
Yaşarken benim gibi ölümü tattın mı hiç

Can vermenin kaç türlüünü bilirsin sen
Hayatın akışına bırakamadık kendimizi
Seni seviyorum desem
Yüreğimi ellerine versem
Gözlerin ağlamasa da nemlenir mi
Söyle
Bu kadarı sana yetmez mi ...

Refik
18.02.2017
İstanbul